

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. XXXVII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538690144/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Karriere. Scavenius var Søn af en Handelsmand i Skagen; efter Faderens Død levede han her i København i smaa Kaar og gennemførte ikke et paa-
begyndt Studium. 1776 fik han Ansættelse som Assistent i det asiatiske Kompagnis Tjeneste i Ostindien, hvor han snart blev Faktor. Efter at have tilbragt 15 Aar i Bengalen, vendte han 1792 tilbage her til sit Fædreland med en meget betydelig Formue, for hvilken han havde erhvervet sig flere Gods. Alt dette falder i det væsentlige sammen med, hvad der fortælles om Arthurs Fader. Men hermed hører ogsaa Ligheden op. Ægteskabet først med den pukelryggede Kone og senere med Olivia synes at være fri Opdigtning. Og Arthurs Faders Karakter har intet at gøre med den kraftfulde og gennemdygtige Scavenius, der døde i høj Alder efter at have indlagt sig store Fortjenester. Hans ydre Livshistorie havde Bagger haft Mulighed for at lære at kende derigennem, at en af hans Sønner, Lucas Frederik Scavenius*), havde været hans Klassekammerat i Sorø. Bagger har følt sig draget af det spændende i Kammeratens Beretning om Faderens Skæbne, der jo iøvrigt havde Træk tilfælles med Godsejer Fiedlers: ogsaa han havde som Handelsmand tjent saa stor en Formue, at han kunde købe et Gods. Da Fru Fiedler var død, og Godset i Dec. 1838 gik over paa fremmed Haand, var det en yngre Broder til Lucas Frederik Scavenius, der købte det.

At Arthurs Fader iøvrigt er en Fantasi over Bagger's egen Fader lader sig næppe betvivle. Et Maleri

*) Poul Hennings: Fortegn. over de fra Sorø Akademis lærde Skole dimitterede Studenter, Side 5.

af Peter Christian Bagger viser netop de Træk og synes at røbe de Anlæg, som Arthur mener at læse i sin Faders Billede: Intelligens, Svaghed og Melankoli.*)

Som Arthur i Fortvivelse spørger sin Broder, om det skulde være muligt, at *han*, Faderen, hvem han har elsket, skulde have gjort sig skyldig i en grusfuld Brøde, saadan har Bagger spurgt sig selv: Var min Fader en brødefuld Mand? Sveg han min Moder? Var han Skyld i hendes tidlige Død? Stærkere og stærkere hidser han sin Fantasi, og til sidst staar for hans Blik den pukkelryggede Kvinde, som styrtes i Bølgerne af sin Mand.

Naar Bagger standsede ved sin egen Brøde, saa mindedes han, at Fædrenes Synd skal nedarves, og da han tegnede Arthurs Skikkelse lod han Arven fra Faderen følge ham som en uafvendelig Skæbne: begge er de oprindeligt Løjtnanter i Flaaden; begge tager de — af en vis Uafhængighedstrang — deres Afsked, og begge gør de sig skyldige i en Brøde: Faderen myrder sin første Kone, Arthur »myrder Uskyld og tilintetgør en deilig Piges timelige Vel-færd.« —

Ikke blot i ydre Livshistorie, men ogsaa af Sind bærer Arthur sin Forfatters Træk. De har begge denne Ujævnhed i Væremåde, der faar dem til at svinge fra Yderlighed til Yderlighed, og den stejle Stolthed og Uafhængighedsiver, som de kalder republikansk, og som gør det umuligt for dem at modtage Hjælp. Da Fr. Fiedler kom hjem fra Udlandet, havde han det største Besvær med at faa Bagger

*) Vilh. Møller II, S. XIII.